



**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Іванівка“ про відповідність Конституції України (конституційність) абзацу третього частини другої статті 48 Закону України „Про автомобільний транспорт“

К и ї в
30 квітня 2024 року
№ 78-1(II)/2024

Справа № 3-59/2024(127/24)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання),
Первомайський Олег Олексійович,
Мойсик Володимир Романович (доповідач),

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Іванівка“ про відповідність Конституції України (конституційність) абзацу третього частини другої статті 48 Закону України „Про автомобільний транспорт“ від 5 квітня 2001 року № 2344–III (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 22, ст. 105) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Іванівка“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням

перевірити на відповідність частині першій статті 8, частині четвертій статті 13, статті 21, частині першій статті 24 Конституції України (конституційність) абзац третій частини другої статті 48 Закону України „Про автомобільний транспорт“ від 5 квітня 2001 року № 2344–III зі змінами (далі – Закон), відповідно до якого документами для здійснення внутрішніх перевезень вантажів є „для водія – посвідчення водія відповідної категорії, реєстраційні документи на транспортний засіб, товарно-транспортна накладна або інший визначений законодавством документ на вантаж, інші документи, передбачені законодавством“.

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У травні 2023 року Товариство звернулось до Дніпропетровського окружного адміністративного суду з позовом до Державної служби України з безпеки на транспорті, в якому просило визнати протиправною та скасувати постанову про застосування адміністративно-господарського штрафу від 12 квітня 2023 року, ухвалену Відділом державного нагляду (контролю) у Дніпропетровській області Державної служби України з безпеки на транспорті.

Дніпропетровський окружний адміністративний суд рішенням від 18 вересня 2023 року, залишеним без зміни постановою Третього апеляційного адміністративного суду від 4 січня 2024 року, у задоволенні позову відмовив.

Суди першої та апеляційної інстанцій виходили з того, що статтею 49 Закону встановлено обов'язок водія транспортного засобу, зокрема, мати при собі та передавати для перевірки уповноваженим на те посадовим особам документи, визначені законодавством, для здійснення перевезень; неперед'явлення під час проведення перевірки зазначених у статті 48 Закону документів, на підставі яких здійснюють внутрішні перевезення вантажів, свідчить про порушення законодавства про автомобільний транспорт, що має наслідком для застосування санкцій, визначених статтею 60 Закону; Товариство надавало послуги з перевезення вантажів без оформлення всіх документів, установлених для автомобільного перевізника статтею 48 Закону, а тому

допустило порушення законодавства про автомобільний транспорт і до нього правомірно на підставі абзацу третього частини першої статті 60 Закону застосована санкція у вигляді штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Верховний Суд ухвалою від 27 лютого 2024 року відмовив Товариству у відкритті касаційного провадження у справі, посилаючись на те, що касаційну скаргу подано на судові рішення, що не підлягає касаційному оскарженню.

На думку Товариства, оспорюваний припис Закону не відповідає приписам Конституції України, оскільки не лише порушує його конституційні права, але й призводить до сваволі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

2.1. У конституційній скарзі Товариство зазначає, що абзац третій частини другої статті 48 Закону, в якому не визначено вичерпного переліку документів для здійснення внутрішніх перевезень вантажів, на відміну від статті 53 Закону, якою врегульовано питання міжнародних перевезень пасажирів і вантажів та визначено вичерпний перелік відповідних документів, порушує приписи частини першої статті 8, частини четвертої статті 13, статті 21, частини першої статті 24 Конституції України. Зокрема, Товариство стверджує,

що оспорюваним приписом Закону порушено „право на правову визначеність, що закріплене частиною першою статті 8 Конституції України“, „право рівності перед законом усіх суб’єктів права власності, що закріплене частиною четвертою статті 13 Конституції України“, „право на рівність у конституційних правах, що закріплене у статті 21 Конституції України“, та „право на рівність перед законом, що закріплене у частині першій статті 24 Конституції України“.

2.2. Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі приписи), застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020].

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що, стверджуючи про порушення приписів Конституції України, Товариство не вказало, яке саме його конституційне право було порушено внаслідок застосування абзацу третього частини другої статті 48 Закону.

Із наведеного випливає, що Товариство не обґрунтувало тверджень щодо неконституційності оспорюваного припису Закону в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Товариства з обмеженою відповідальністю „Іванівка“ про відповідність Конституції України (конституційність) абзацу третього частини другої статті 48 Закону України „Про автомобільний транспорт“ від 5 квітня 2001 року № 2344–III зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.



**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**